

derom. I alle Tilfælde mener Udvalgets Medlemmer, at et saadant Løfte er givet dem; men heller ikke i denne Henseende har man følt sig forpligtet fra Statsbaneledelsens Side, og det maa jeg meget beklage. Det vilde ogsaa gøre mig meget ondt, hvis den højtærede Trafikminister fremdeles finder det i sin gode Orden, at der handles saaledes. Jeg omtalte ikke dette i min første Tale, fordi jeg kun ønskede at fremdrage den saglige Side af Forholdene, men naar man fra Statsbaneledelsens Side ikke blot fuldstændig har undladt at tage Hensyn til det efter min Mening fuldt berettigede Ønske om at kende Planerne, før de fastsloges, men bagefter her i Salen klart lader mig forstaa, at man ikke en Gang kan finde sig i, at en i enhver Henseende saglig Kritik kommer frem mod det foreslaaede, synes jeg, det tyder paa, at min gode Villie til at bringe noget brugbart ud af de Ændringer i Banegaardsforholdene, der skal finde Sted derovre, ikke bliver mødt med tilsvarende god Villie fra Statsbaneledelsens Side, idet denne ikke vil imødekomme de Krav, der med Rette kan stilles fra Vejle Bys Side. Det maa jeg meget beklage. Jeg hævder fremdeles, at den højtærede Minister ikke alene bør tage Hensyn til Statsbanerne, men ogsaa i lige saa fuldt Maal til den Befolkning, for hvis Skyld Statsbanerne vel til syvende og sidst bestaar. Jeg paapegede enkelte Smaating, jeg gerne vilde have rettet. Jeg var nødsaget til at gøre det her. Man har som sagt afskaaret os fra at øve Indflydelse, den Gang Planerne blev fastslaaede. Man har afskaaret mig fra at følge Sagens videre Gang, idet Sagen er blevet henvist til Finansudvalget, hvor jeg kun i ringe Grad vil kunne følge den i Enkeltheder. Derfor mente jeg, det var nødvendigt for mig at drage disse Smaating frem allerede paa dette Tidspunkt. Jeg nævnedes, at det i Forhold til hele Planen kun var Smaating, jeg ønskede ændrede, det vil man kunne se Sp. 336; men jeg ved meget vel, at naar den højtærede Minister og dermed vel ogsaa Statsbaneledelsen i det hele er os mindre villig stemt, vil det nok have sine Vanskeligheder at opnaa Forbedringer, selv om de Mangler, jeg har paapeget, er saadanne, at jeg synes, man maa kunne faa Øje paa

dem blot ved at kaste et Blik paa de Planer, som medfølger. Jeg vil derfor atter anmode den højtærede Trafikminister og Finansudvalget om at se med Velvillie paa mine Henstillinger, saa tror jeg, man vil finde, at det er praktiske Forhold, jeg har fremdraget, som det er rimeligt at tage Hensyn til. Jeg pegede i min første Tale paa en fuldstændig anden og mere ideel Ordning, om man vil, af Banegaardsforholdene. Jeg spurgte den højtærede Trafikminister, hvorfor denne Plan var skrinlagt, men fik intet Svar. Maa jeg derom have Lov til at sige, at jeg forstaar ikke rigtigt, hvorfor vi ikke maa faa at vide, af hvilken Grund Statsbanerne ikke vil fremme den Ordning. Det er ikke en ganske tilfældig Plan, som jeg her undfanger Ideen til. Jeg har her et Aftryk af de Planer, der har været fremlagte i Generaldirektoratet, hvor der vel nok maa være blevet lavet Overslag over, hvad Gennemførelsen vilde koste. Jeg har hørt, at det skulde blive en 2—3,000,000 Kr. Maaske den Sum er for stor, maaske den er for lille. Det kan ogsaa være, der er tekniske Vanskeligheder ved denne Plans Gennemførelse. Jeg ved det ikke; men naar jeg anmodede om at høre, hvorfor man ikke vil gennemføre Planen, havde jeg ventet at faa et Svar. Naar alt kommer til alt, ser jeg saadan paa det, at den foreslaaede Plan ikke bliver saa billig endda. Disse 660,000 Kr. er jo selvfølgelig ikke alt, hvad der skal til; naar Ekspropriationsudgifterne kommer til, bliver det adskilligt mere. Det kan godt være, at den Ordning at flytte Banegaarden ned ved Havnen vil blive meget dyrere, men under alle Omstændigheder tror jeg, det vilde have været til Gavn for hele Sagen, om man havde faaet at vide, hvorledes Stillingen egentlig er. Nu ved vi ikke rigtigt, om det er muligt at realisere den Plan eller ikke. Derfor har jeg ønsket at faa et Svar angaaende disse Forhold. Hvis denne mere ideelle Plan aldeles ikke kan komme i Betragtning, vil jeg i Tilslutning til mine Udtalelser forleden Dag fremdeles hævde, at saa er den foreslaaede Ordning med de af mig anbefalede Ændringer ikke blot brugelig indtil videre, som der staar i Anmærkningerne, men jeg tror ogsaa, at den kan danne Grundlaget for en permanent og forsvarlig